

Γραμματική:
Συμφωνόληκτα ουσιαστικά γ' κλίσης:
2. Ημιφωνόληκτα

Ενικός αριθμός								
μονόθεμα						διπλόθεμα		
ή	ἄκτις	ὁ	Τιτάν	Ἕλλην	χειμὼν	ποιμὴν ¹	ἡγεμὼν	γείτων
τῆς	ἄκτιν-ος	τοῦ	Τιτᾶν-ος	Ἑλλήν-ος	χειμῶν-ος	ποιμέν-ος	ἡγεμόν-ος	γείτον-ος
τῇ	ἄκτιν-ι	τῷ	Τιτᾶν-ι	Ἑλλήν-ι	χειμῶν-ι	ποιμέν-ι	ἡγεμόν-ι	γείτον-ι
τὴν	ἄκτιν-α	τὸν	Τιτᾶν-α	Ἑλλήν-α	χειμῶν-α	ποιμέν-α	ἡγεμόν-α	γείτον-α
ᾧ	<u>ἄκτις</u>	ᾧ	<u>Τιτάν</u>	<u>Ἕλλην</u>	<u>χειμῶν</u>	<u>ποιμὴν</u>	<u>ἡγεμὼν</u>	<u>γείτων</u>
Πληθυντικός αριθμός								
αἱ	ἄκτιν-ες	οἱ	Τιτᾶν-ες	Ἕλλην-ες	χειμῶν-ες	ποιμέν-ες	ἡγεμόν-ες	γείτον-ες
τῶν	ἄκτιν-ων	τῶν	Τιτάν-ων	Ἑλλήν-ων	χειμῶν-ων	ποιμέν-ων	ἡγεμόν-ων	γείτον-ων
ταῖς	ἄκτι-σι(ν)	τοῖς	Τιτᾶ-σι(ν)	Ἑλλή-σι(ν)	χειμῶ-σι(ν)	ποιμέ-σι(ν)	ἡγεμό-σι(ν)	γείτο-σι(ν)
τάς	ἄκτιν-ας	τούς	Τιτᾶν-ας	Ἑλλήν-ας	χειμῶν-ας	ποιμέν-ας	ἡγεμόν-ας	γείτον-ας
ᾧ	ἄκτιν-ες	ᾧ	Τιτᾶν-ες	Ἑλλήν-ες	χειμῶν-ες	ποιμέν-ες	ἡγεμόν-ες	γείτον-ες

Ενικός αριθμός								
	μονόθεμα					διπλόθεμα		
ὁ	κλητῆρ ¹	ιχώρ ²	Πέλωρ ³	τὸ	νέκταρ	ὁ	ἄθῆρ	ρήτωρ
τοῦ	κλητῆρ-ος	ιχώρ-ος	πέλωρ-ος	τοῦ	νέκταρ-ος	τοῦ	ἄθέρ-ος	ρήτορ-ος
τῷ	κλητῆρ-ι	ιχώρ-ι	πέλωρ-ι	τῷ	νέκταρ-ι	τῷ	ἄθέρ-ι	ρήτορ-ι
τὸν	κλητῆρ-α	ιχώρ-α	πέλωρ-α	τὸ	νέκταρ	τὸν	ἄθέρ-α	ρήτορ-α
ᾧ	κλητῆρ	ιχώρ	πέλωρ-α	ᾧ	νέκταρ	ᾧ	ἄθῆρ	<u>ρήτορ</u>
			πέλωρ					
Πληθυντικός αριθμός								
οἱ	κλητῆρ-ες	ιχώρ-ες	Πέλωρ-ες	τὰ	δεν έχει	οἱ	ἄθέρ-ες	ρήτορ-ες
τῶν	κλητῆρ-ων	ιχώρ-ων	πελώρ-ων	τῶν		τῶν	ἄθέρ-ων	ρήτορ-ων
τοῖς	κλητῆρ-σι(ν)	ιχώρ-σι(ν)	πέλωρ-σι(ν)	τοῖς		τοῖς	ἄθέρ-σι(ν)	ρήτορ-σι(ν)
τοὺς	κλητῆρ-ας	ιχώρ-ας	πέλωρ-ας	τὰ		τούς	ἄθέρ-ας	ρήτορ-ας
ς	κλητῆρ-ες	ιχώρ-ες	πέλωρ-ας	ᾧ		ᾧ	ἄθέρ-ες	ρήτορ-ες
ᾧ			πέλωρ-ες					

Παρατηρήσεις στα ενρινόληκτα και υγρόληκτα της γ' κλίσης

- Τα φωνήεντα **ι και α** εμπρός από το χαρακτήρα ν των ονομάτων σε -ις (γεν. -ινος) και αν (γεν. -ανος) είναι **μακρόχρονα**, π.χ. τῆς ἀκτῖν-ος, τῆς Σαλαμῖν-ος, τοῦ Τιτᾶν-ος, τοῦ πελεκᾶν-ος.
- Τα ενρινόληκτα και υγρόληκτα της γ' κλίσης σχηματίζουν κανονικά την κλητική του ενικού όμοια με την ονομαστική του ενικού, π.χ. ἡ ἀκτίς > ᾧ ἀκτίς, ὁ Τιτάν > ᾧ Τιτάν, ὁ Ἑλλην > ᾧ Ἑλλην, ὁ ἡγεμών > ᾧ ἡγεμών, ὁ ποιμήν > ᾧ ποιμήν, ὁ ἰχώρ > ᾧ ἰχώρ.
- Τα βαρύτονα διπλόθεμα σε -ων (γεν. -ονος) και -ωρ (γεν. -ορος)** σχηματίζουν την κλητική του ενικού όμοια με το αδύνατο θέμα, π.χ. ὁ γείτων > ᾧ γείτον, ὁ δαίμων > ᾧ δαῖμον, ὁ Ἰάσων > ᾧ Ἰᾶσον, ὁ ρήτωρ > ᾧ ρῆτορ.
- Ο χαρακτήρας λ και ρ εμπρός από το σ της κατάληξης παραμένει, ενώ ο χαρακτήρας ν εμπρός από αυτό αποβάλλεται (π.χ. ὁ ἄλ-ς > τοῖς ἄλ-σι, ὁ ρήτωρ > τοῖς ρήτορ-σι· αλλά: ἡ ἀκτῖν-ς > ἀκτίς ταῖς ἀκτῖν-σι > ἀκτί-σι· τοῖς ἡγεμόν-σι > ἡγεμό-σι.

Να συμπληρώσετε τις καταλήξεις

ὁ μεγιστάν	τῷ μεγιστ
ὁ Πάν	τοῦ Παν
ἡ θίς	ταῖς θι
ὁ σφήν	τῷ σφη
ὁ αὐχὴν (αὐχεν-)	τὸν αὐχ
ὁ ἀνδρῶν	οἱ ἀνδρῶν
ἡ εἰκὼν (εἰκον)	τὰς εἰκ
ὁ νιπτήρ	τῶν νιπτήρ
ὁ ἀήρ (ἀερ-)	τῷ ἀ
ὁ Ἑκτωρ (Εκτορ-)	τὸν Ἑκτ

ὁ παιάν	τοῦ παι
ὁ δελφίς	τῷ δελφ
ὁ μήν	τοὺς μῆν
ὁ ξενών	τοῖς ξενῶ
ὁ ποιμήν (ποιμε-)	οἱ ποιμ
ὁ ζωστήρ	τὸν ζωστ
ὁ πραιτωρ	τοῖς πραιτο
ὁ ρήτωρ	τῷ ρήτο
τὸ νέκταρ	τοῦ νέκτα
ὁ γείτων	(κλ. εν.) ᾧ γεῖτ